

Борисъ го е повикалъ за тая работа отъ Цариградъ, или пакъ само като минавалъ прѣзъ Българія, и Борисъ като бѣше приготвенъ на християнската вѣра по отколѣ, намѣри единъ случай да се кръсти. И така прѣзъ една ноцъ, Св. Методій кръща тайно Бориса съ двамата му сынове Владимира и Симеона, и намѣсто Борисъ, прѣбрънж му името на Михаилъ на името на гръцкіятъ царь.

Борисъ слѣдъ малко обади тайната, и издаде заповѣдъ, да се кръщава сичкіятъ народъ. Нъ това не се допадало на народътъ и станалъ връху Бориса. Отъ десеть области се подигжтъ и най сѣтнѣ му обградили и дворътъ. Съ кръстътъ на грждитѣ, Борисъ съ 48 души отъ неговитѣ хора, излиза на срѣща станжлитѣ, покорѣва ги и на другіятъ день избива 52-та отъ болѣритѣ. Народътъ като вижда тая сила у Бориса, повѣрува че трѣбува да се кръща, и до 870-та година сичкіятъ български народъ се покръстюва.

Слѣдъ покръстюванъето на Бориса, мирътъ съ гръцитѣ и българитѣ се заячи по много; той станж вѣченъ. Борисъ поиска отъ гръцкіятъ царь попове да кръщавжтъ народътъ и да утврджтъ християнската вѣра у Българія; гръцитѣ пакъ отъ своя страна проведихъ попове, и дадохъ на българитѣ още едно прѣче мѣсто до Загора, което се простираше отъ Желѣзникъ до Дебелтъ.

Гръцкитѣ попове дошли у Българія, нъ тѣ были и тогази каквото сж и сега. Тѣ не гледали друго освѣнъ пари и да владѣжтъ. За това Борисъ не можилъ вече да ги тръпи, и пратилъ (866 год.) сына си по-слаивникъ до Папата да му се оплачи за това, и да го моли да направи единъ патриархъ български. ¹⁾ Борисъ

¹⁾ По това врѣме цркъвитѣ не бѣхъ раздѣлени още